

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
116

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4234

Περί ρυθμίσεως θεμάτων αφορώντων την ασφάλειαν
της χώρας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 18 Ιουλίου 1962 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαιμεν και διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Άρθρον 1.

1. Από της δημοσίευσως του παρόντος καταργούνται : α) αι διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας, ή εφαρμογή των οποίων, κατά την ρητήν εν αυτοίς πρόβλεψιν, ήρτηται εκ της διαρκείας της άνταρσίας, β) το άρθρον 30 του Π' (1946) ψηφίσματος, ως τούτο προσετέθη διά του ΔΒ' (1947) όμοίου.

2. Διατηρούνται εν ισχύι αι βάσει των διά της προηγουμένης παραγράφου καταργουμένων διατάξεων εκδοθείσαι δικαστικά ή διοικητικά πράξεις, ως και αι εκ της εφαρμογής των αυτών διατάξεων επελθούσαι, ή καθ' οιονδήποτε τρόπον άπαγγελλείσαι ποινικά, άστικά, διοικητικά, ή οιασδήποτε άλλης φύσεως συνέπειαι, έξαιρέσει των εν τοις έπομένοις άρθροις άναφερομένων.

Άρθρον 2.

1. Αναστέλλεται ή ποινική δίωξις των κατηγορουμένων, ως και ή εκτέλεσις των καταδικαστικών αποφάσεων κατά των καταδικασθέντων επί παραβάσει των εν τή πρώτῃ παραγράφῃ του άρθρου 1 ειδικώς άναγεγραμμένων διατάξεων. Κατ' έξαιρέσειν θεωρούνται παραγεγραμμένα τά έγκλήματα του άρθρου 30 του Π' (46) Ψηφίσματος, παύει δέ ή εκτέλεσις των εκδοθεισών καταδικαστικών αποφάσεων επί των αυτών έγκλημάτων.

2. Έάν ό τυχών άναστολής ήθελε καταδικασθῆ εις ποινήν στέρησιν ής προσωπικής έλευθερίας τριών τουλάχιστον μηνών, δι' έγκλημα πραχθέν εκ θόλου έντός τριετίας από της ισχύος του παρόντος, αίρεται ή άναστολή και ή μέν άνασταλείσα ποινή εκτελείται έν συνεχεία μετά την καταγινωθεισάν, ή δέ άνασταλείσα ποινική δίωξις συνεχίζεται.

3. Έφ' όσον δέν συνέτρεξε, κατά την προηγουμένην παράγραφον, περίπτωσις άρσεως της διά της πρώτης παραγράφου

του παρόντος άρθρου παρεχομένης άναστολής, ή μέν άνασταλείσα ποινή θεωρείται ως εκτεθείσα, ή δέ ποινική δίωξις παύει όριστικώς λόγω παραγραφής.

4. Η άναστολή της ποινής δέν συνεπάγεται την άναστολήν των άνικανότητων και στέρησεων δικαιωμάτων, ή τήν άπαλλαγήν του καταδικασθέντος από της πληρωμής των δικαστικών έξόδων και της άποζημιώσεως.

5. Άρμόδιος διά την άναστολήν της ποινικής δίωξεως, ή της εκτελέσεως της ποινής, ως και της άρσεως της άναστολής, είναι ό έπιμελούμενος της εκτελέσεως, ή δίωξεως, Εισαγγελέυς ή Έπιτροπος.

Άρθρον 3.

1. Έπιτρέπεται ή παράτασις του χρόνου της διαρκείας της έκτοπίσεως πέραν του υπό του άρθρου 1 του Ν.Δ. 392)1947 οριζομένου άνωτάτου όριου των 24 μηνών, δι' άλλους είκοσι τέσσαρας μήνας, κατά χρόνον όμως μη δυνάμενον να υπερέσῃ, καθ' έκάστην παράτασιν, τό έτος. Η παράτασις διατάσσεται έντός του πρό της λήξεως του χρόνου της έκτοπίσεως τελευταίου δημήνου, διά βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών του τόπου, ένθα έθρεύει ή διατάξασα την έκτόπισιν, Έπιτροπή Δημοσίας Ασφαλείας, εκδομένου αίτήσαι της άστυνομικής αρχής και προτάσει του καθ' αυτόν Εισαγγελέως, όστις μαρμνά διά την ένορκον έξέτασιν των μαρτύρων.

2. Κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημ.κων έπιτρέπεται ή άσκησις μόνον έφέσεως έντός προθεσμίας πέντε ήμερών, μη παρεκτεινομένης, άρχομένης θε διά μέν τον Εισαγγελέα από της εκδόσεως του βουλεύματος, διά δέ των έκτοπισθέντων από της επιδόσεως.

3. Η έφεσις του έκτοπισθέντος άσκείται διά δηλώσεως ένώπιον του γραμματέως του Ειρηνοδικείου, ή του διοικητού της άστυνομικής αρχής του τόπου, εις όν διανούει την έκτόπισιν, συντασσομένης εκθέσεως και δέν άναστέλλει την έκτέλεσιν της αποφάσεως.

4. Τά συμβούλια, διά τον σχηματισμόν της κρίσεως των περι του έπικινδόνου του έκτοπιστέου εις την δημοσίαν τάξιν, ήσυχίαν και ασφάλειαν της Χώρας, λαμβάνουσιν υπ' όψει τά έν τή θιογραφία άποδεικτικά στοιχεία, έτι δέ δύνανται να έξετάσωσι, κατά πρότασιν του Εισαγγελέως, ή του έκτοπιστέου, τρεις τό πολύ μάρτυρας έξ έκαστέρας πλευράς.

5. Ένώπιον των Συμβουλίων δύναται να παρίσταται ό έκτοπιστέος διά συνηγόρου, διοριζομένου δι' άπλής έγγραφου δηλώσεως, ή γνησιότητος της όποιας θεβαιούται υπό της άστυνομικής αρχής του τόπου, έν ώ διανούει την έκτόπισιν.

6. Κατά τά λοιπά, ως πρὸς την σύνθεσιν και την διαδικασίαν, εφαρμόζονται τά άρθρα 305 και 316 του Κ.Π.Δ.

7. Έκτόπισις υπόπτων τελείσεως πράξεων αντικειμένων εις την δημοσίαν τάξιν, ήσυχίαν και ασφάλειαν της χώρας, διαλαχθείσα δι' αποφάσεων των Έπιτροπών δημοσίας Ασφαλείας βάσει του Νόμου 687(1948), αίρεται από της δημοσιεύσεως του παρόντος, εάν αυτή διήρκεσεν εν συνεχεία επί πλήρη διετίαν.

Άρθρον 4.

1. Έλληνες υπήκοοι, διαμένοντες προσωρινώς ή μονίμως εις τό εξωτερικόν και θρώντες ή θράσαντες άντεθνικώς προς έξυπνρήτησιν των σκοπών των δια του άρθρου 1 του Α. Ν. 509(1947, κυρωθέντος υπό των ψηφισμάτων ΜΑ και ΕΑ) 1948, διαλυθέντων ή διαλυθησομένων κομμάτων και οργανώσεων, κηρύσσονται έκπτωτοι της Έλληνικής Ιθαγενείας κατά τό άρθρον 20 παρ. 2 του Ν. Δ. 3370(1955).

Έάν πρόσωπα της κατηγορίας ταύτης εισέλθουν εντός της Έπικρατείας κατά παράβασιν των προϋποθέσεων της παραγράφου 3, του άρθρου τούτου, παραμένουν υποχρεωτικώς εις τον τόπον της αναγκωρίσεώς των, μέχρις εκδόσεως της γνωματεύσεως του Συμβουλίου Ιθαγενείας επί προτάσεως άποστερήσεως της ιθαγενείας.

Εις την περίπτωσιν ταύτην τό Συμβούλιον Ιθαγενείας υποχρεούται να γνωμοδοτήσει εντός πέντε, τό βραδύτερον ήμερών από της άποστολής της σχετικής προτάσεως, εντός δε έτέρων πέντε ήμερών δέον να εκδοθή τό Διάταγμα άποστερήσεως της ιθαγενείας.

2. Οί κατά την προηγούμενην παράγραφον, ως και οί κατά τάς διατάξεις του ΑΖ(1947 ψηφίσματος στερηθέντες της Έλληνικής ιθαγενείας, δέν δύνανται να επανέλθωσιν εις την Ελλάδα, καταλαμβάνομενοι δε επί του Έλληνικού εδάφους, τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών, μετά την έκτισιν της όποιας απελευνούνται ως άλλοδαποί. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται επ' αυτών αί διατάξεις του Ν. 4310(1929 «περι έγκαταστάσεως και κινήσεως άλλοδαπών εν Ελλάδα κ.λ.π.»).

3. Έλληνες υπήκοοι, έξελθόντες των όρίων της Έπικρατείας άνευ τηρήσεως του Νόμου 4310(1929, ως και αί σύζυγοι και τά τέκνα αυτών, δέν δύνανται να επανέλθωσιν εις τό εδαφος της Έπικρατείας άνευ διαβατηρίου και προξενικής θεωρήσεως.

Άρθρον 5.

1. Το Ν. Δ. 2951(1954 «περι άποδόσεως περιουσιών, δημοφεισιών βάσει του Μ(1948 Ψηφίσματος)», εφαρμόζεται και δια πολίτας Έλληνας καταδικασθέντας ως ένοχούσαντας καθ' οιονδήποτε τρόπον την άνταρσίαν και είτα άθωωθέντας ή απαλλαγέντας κατοπιν άσκήσεως ένδικου μέσου, ή Έλληνας πολίτας, ή έκτισις της ποινής των όποιων άνεστάλη δια της καταδικαστικής άποφάσεως, χωρίς να άνακληθή έκτοτε ή περι άναστολής διατάξεις, εκτός εάν άπεριρίφη άσκηθέν υπ' αυτών ένδικον μέσον άναθεωρήσεως, κηρυχθέντας δε έκπτώτους, κατ' εφαρμόγην του Ψηφίσματος Ν. 1948, παντός επί του κλήρου, οικοπεδου και κτισμάτων δικαιώματος, εφ' όσον τά δικαιώματα ταύτα δέν παρεχωρήθησαν εις έτερον κατά τάς διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας δι' άποφάσεως της Έπιτροπής Απαλλοτριώσεων, ή δέν παρεδόθησαν δι' άποφάσεως της άρμοδίας Ίπηρεσίας Έποικισμού προς κάλιέργειαν.

Αί διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, ως και του Ν. Δ. 2951(1954, έχουν εφαρμόγην και επί Έλλήνων πολιτών, αί πράξεις των όποιων έδωρηθήσαν παραγγεγραμμένοι κατά τά άρθρα 7 και 8 του Α. Ν. 1504(1950 «περι άναθεωρήσεως άποφάσεων των στρατοδικείων κ.λ.π.» και του Α. Ν. 809(1948 «περι παροχής εύεργετημάτων εις συμμορίτας κ.λ.π.»). Η κατά τό άρθρον 1 του Ν. Δ. 2951(1954 έξάμνηος άνατρεπτική προθεσμία άρχεται από της ισχύος του παρόντος.

2. Η συζήτησις της περι άποδόσεως του κλήρου κ.λ. αιτήσεως είναι άπαράδεκτος, εάν δέν προσάγηται βεβαιώσις της

άρμοδίας ύπηρεσίας έποικισμού περι της τύχης του άφ' ού ή έκπτώσις κλήρου.

3. Εις περίπτωσιν καθ' οιονδήποτε τρόπον παραχωρήσεως του κλήρου κ.λ. εις τρίτον, ή δικαστική άπόφασις, εφ' όσον ή αίτησις κρίνεται βάσιμος, περιορίζεται εις την ύπερ του αιτούντος άναγκωρίσιν δικαιώματος συμμετοχής εις πάσαν εν τη αύτῃ περιφέρειά μελλοντικήν άποκατάστασιν άκτημόνων, εφ' όσον συντρέχουν και αί κατά νόμον λοιπά προϋποθέσεις άγροτικής άποκαταστάσεως, άποκλειομένης της άναγκωρίσεως δικαιώματος άποζημιώσεως δι' οιονδήποτε αίτιαν.

Άρθρον 6.

1. Έν τέλει της παρ. 2 του άρθρου 1 του Α. Ν. 509(1947 «περι μέτρων ασφαλείας του Κράτους κ.λ. και προστασίας των έλευθεριών των πολιτών», κυρωθέντος και τροποποιηθέντος δια των υπό στοιχία ΜΗ' και ΕΑ' του έτους 1948 Ψηφισμάτων, προστίθεται εδάφιον δεύτερον, έχον ως ακολούθως:

«Απαγορεύεται πάσα ένέργεια άνασυστάσεως του κομμουνιστικού κόμματος και των κατά τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου διαλυομένων οργανώσεων, πάσα ένέργεια προς έπικράτησιν αυτών, ως και ή επί τῷ εκδήλω σκοπῷ προβολής και ένισχύσεως τούτων καθ' οιονδήποτε τρόπον διάδοσις των συνθημάτων ή των άποφάσεων ή της ένκόμου δράσεως αυτών. Οί παραβάται των διατάξεων τούτων τιμωρούνται δια φυλακίσεως εξ τουλάχιστον μηνών, έπιφυλασσομένων των βαρυτέρων περιπτώσεων των λοιπών διατάξεων του παρόντος νόμου και των άρθρων 134—145 του Ποινικού Κώδικας».

2. Επί καταδίκης δι' έγκλήματα της προηγούμενης παραγράφου και του νόμου 509(1947 «περι μέτρων ασφαλείας του Κράτους κ.λ.π.», έχουν εφαρμόγην αί διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 30 του Ν. Δ. 2493(1953 «περι τροποποιήσεως διατάξεων τινων του Π. Κ. κ.λ.π.»). Εις την αύτην περίπτωσιν δέν χωρεί άναστολή ή μετατροπή της ποινής, ή δε άσκησις των ένδικων μέσων δέν έχει άνασταλτικήν δύναμιν.

Άρθρον 7.

1. Αί διατάξεις του Α. Ν. 516 της 3)8 Ίανουαρίου 1948, ως εκυρώθη και έτροποποιήθη υπό του ΜΘ(1948 ψηφίσματος, πλην των άρθρων 2 και 4 παράγρ. 3 και 4 και των άρθρων 6 και 8, έχουν εφαρμόγην και επί των πάσης φύσεως οργανισμών, επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων κοινής ώφελείας, ή των ασχολουμένων εις την παραγωγήν ειδών χρησίμων εις την ένδικήν άμυναν.

2. Αί παρ' εκάστῳ των άνωτέρω οργανισμών, επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων κατά την παράγραφον 1 του άρθρου 4 του Α. Ν. 516(1948 τριμελείς έπιτροπαι συνιστώνται δι' άποφάσεως του άσκούντος την έποπτείαν Ίπουργού, όπου δε δέν προβλέπεται άσκησις έποπτείας, δι' άποφάσεως του Ίπουργού Έργασίας, έξαιρέσει των ασχολουμένων εις την παραγωγήν ειδών χρησίμων εις την ένδικήν άμυναν, δι' ός ή έπιτροπή συγκροτείται δι' άποφάσεως του Ίπουργού Έθνικής Αμύνης.

3. Η εις εκάστην περίπτωσιν εφαρμόγη των διατάξεων του άρθρου τούτου άποφασίζεται δια πράξεως του κατά τάς άνωτέρω διακρίσεις άρμοδίου Ίπουργού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Άρθρον 8.

Τά άρθρα 1 και 2 του νόμου ΔΞΘ της 6)6 Οκτωβρίου 1912 «περι καταστάσεως πολιτορκίας» άντικαθίστανται ως ακολούθως:

Άρθρον 1.

Υπό τους όρους και τάς έγγυήσεις του άρθρου 91 του Συντάγματος, εν περιπτώσει έμπολέμου καταστάσεως, ή έπιστερευσεως ένεκα έξωτερικών κινδύνων, ή σοβαρής διατα-

ραχής ή εκδήλου απειλής τής δημοσίας τάξεως και ασφαλείας τής Χώρας έξ εσωτερικῶν κινδύνων, δύναται νά κηρυχθῆ εἰς κατάστασιν πολιορκίας ὅλη ή Ἐπικράτεια, ή μέρος αὐτῆς και ν' ἀνασταλῆ προσωκαίρως, ἐν ὅλῳ ή ἐν μέρει, ή ισχύς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 20, 95 και 97 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατάστασις πολιορκίας κηρύσσεται διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐν τῷ αὐτῷ Β.Δ., ή ἐτέρω, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδιδομένου, διατάσσεται και ή προσωρινή, ἐν ὅλῳ ή ἐν μέρει, ἀναστολή τῆς ισχύος τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος. Ἀπαντα τὰ ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ παρόντος ἄρθρου ληφθέντα μέτρα ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Βουλὴν ἀνυπερθέτως κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν συνεδρίασιν πρὸς ἔγκρισιν ή ἄρσιν. Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, συγκαλεῖται αὐτὴ διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 91 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενα.

Ἐάν, διαρκούσης τῆς συνόδου, ἔχουν διακοπῆ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, καλεῖται ή Βουλὴ εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος».

Ἐπὶ Β. Π. «ΠΕΡΑΣ» τῆ 23 Ἰουλίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΔΗΓΟΥΡΑΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ — ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Δ. ΛΑΒΑΚΗΣ, ΔΘ. ΤΑΛΙΑΛΟΥΤΡΟΣ, Α. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ, Π. ΣΤΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ή μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Ἰουλίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

*Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή έτησ'α συνδρομή τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως έν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης και τῷ Παραρτήματι τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι :

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	400
2. » » » Β'.....	»	250
3. » » » Γ'.....	»	200
4. » » » Δ'.....	»	400
5. » » Παραρτήμα	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	500
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς και Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παραρτήμα και τὰ Δελτία	»	2.000

Οἱ Δήμοι και αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἕμισ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Υπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ.	20,—
2. » » » Β'	»	12,50
3. » » » Γ'	»	10,—
4. » » » Δ'	»	20,—
5. » » Παραρτήμα	»	10,—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	25,—
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.».....	»	15,—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. και Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10,—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	100,—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων και ἔνω ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς και τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.205/1939	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς και τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν.....	Δραχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν ...	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Π. Εἰς τὸ Παραρτήμα :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων και λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως λαματικῶν ὑδάτων... ..	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν και Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν νέει ὥριση (κ 5 ο)ο.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται και εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν και τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἀτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΘΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν και τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ